

разширяването на местното самоуправление, последвало края на комунистическата централизация, тъй като сега "Федералното правителство не разполага с правна форма, чрез която да принуждава местните власти да променят решенията си, особено в република Чехия. Суверенността на местното управление съществува в много сфери." (цитирано по Tritt 1992:10) В такъв случай демократичното прехвърляне на властта на местно равнище води до положение, в което конституционните права на ромските граждани зависят от мнението на низши функционери.

Въпреки че не са предвижда никаква мащабна депортация на ромите обратно в Словакия, някои управници се надяват, че сходни резултати биха били постигнати чрез изтощаване. Различни местни власти из цялата Чешка Република заявяват на адвокатите по човешки права, че ромите без чешко гражданство "в бъдеще ще бъдат считани за чужденци и ще загубят всичките си законни привилегии". Това може да включва помощи за безработни, здравно и социално осигуряване, пенсии, както и загуба на правото на глас, на правото да получават паспорти и да закупуват приватизационни бонове (Gross 1993). Един по-късен доклад показва, че тези заплахи са прилагани на практика (Gross 1994:vi).

Успоредно с новия закон за гражданството през декември 1992 г. главният прокурор предлага един национален "миграционен закон", който да защитава места, "заstraшени от миграция". Това се оправдава с безпочвени доклади от този месец, че 2000 роми са мигрирали от Словакия, за да не изпуснат разпадането на Чехословакия. Предлаганият закон изисква посетителите да бъдат одобрявани от местните съвети, да плащат специална такса, ако останат повече от пет дни и да бъдат подложени на полицейско разследване. Нерегламентираните посетители подлежат на изселване, а техните домакини - на затвор или глоби, надхвърлящи повече от 2 000 £. След протест на чешки правни експерти и обвинения в сталинизъм, законът е оттеглен, но местните власти продължават да прилагат собствените си разпоред-